

Working paper 2002-19

Konstnärlig forskarutbildning i Norden

HENRIK KARLSSON

Redovisning av planeringsbidrag från Nordisk Forskarutdanningsakademi (NorFA)

Institutet för studier av utbildning och forskning
Drottning Kristinas väg 33D
SE-114 28 Stockholm
www.sister.nu

ISSN 1650-3821

NOT

I denna utbyggda rapport avseende det planeringsbidrag som SISTER erhållit för att förbereda innehåll och uppläggning av en samnordisk forskarfortbildningskurs presenteras det aktuella läget i de nordiska länderna, resultatet av samtalen med de konstnärliga högskolorna och – som huvuddel – de alternativa förslag till kursinnehåll som framkommit. Dessutom berörs behovet av ett utbyggt nätverk mellan de nordiska konstnärliga högskolorna och forum för reguljära möten och informationsutbyten.

Samtliga högskolor har beretts tillfälle att yttra sig över och komplettera nedanstående text.

1. BAKGRUND

En formell forskarutbildning vid de konstnärliga högskolorna fanns fram till sekelskiftet 2000 endast i *Finland*. Vid de fyra konstnärliga universiteterna i Helsingfors har hittills ett 50-tal doktorander avlagt examen, varav ca hälften med examensarbeten som kombinerar vetenskapliga texter med artefakter/performance. För närvarande är nära 150 doktorander antagna, de flesta av dem vid Konstindustriella högskolan i Helsingfors (UIAH).

I *Sverige* har en långvarig diskussion om ”konstnärligt utvecklingsarbete” – en term med rötter i högskolereformen 1977 – konkretiserats i positiva formuleringar om konstnärlig forskning i forskningspropositionen 2000/2001 och en särskild tilldelning till Vetenskapsrådet för stöd av ”kollegier” och projekt inom området. Regeringsdeklarationen 2002 visar en uttalad ambition att öka stödet och forskningsresurserna till området design, främst industridesign.

Institutet för studier av utbildning och forskning (SISTER) presenterade 2002 en uppmärksam översikt över området (”Handslog, famntag, klapp eller kyss? Konstnärlig forskarutbildning i Sverige” av Henrik Karlsson), som jämte Vetenskapsrådets satsning initierat ett betydande antal studiedagar, konferenser och mötesplatser för detta nya forskningsområde. Det kan antas att en aviserad ny forskningsproposition hösten 2004 kommer att innehålla regeringens ståndpunkter inför en konstnärlig forskarexamen. För närvarande är ett 30-tal doktorander antagna vid de konstnärliga högskolorna samt vid Lärarhögskolan i Stockholm.

I *Norge* har ett flertal utredningar och översikter resulterat i inrättandet av 6 treåriga ”stipendiatstillinger” från 2003. Detta utbildningsprogram avses resultera i en kompetens på samma nivå för tjänster inom högre utbildningar som doktorsgraden ger, nämligen ”förste amanuensis”, men utan att utbildningsprogrammet för närvarande avslutas med en doktorsgrad. Stipendiaterna tillsätts genom en riksantagning, och förhoppningen är att nya liknande stipendier utlyses de följande åren. I motsats till de doktorsgradprogram som finns vid Norges Musikkhøgskole och Arkitektshøgskolen i Oslo är konstnärlig produktion och reflektion det centrala i detta nya stipendiatprogram, där det inte heller reses krav på en vetenskaplig basis.

I *Danmark* har Kulturministeriets forskningsudvalg uttalat sig positivt till en uppbyggnad av forskningsresurser vid de konstnärliga högskolorna. Förhandlingar

pågår om särskilda statliga medel till Danmarks Designskole i Köpenhamn för ändamålet. Inga nya doktorander är ännu antagna, och man räknar med en tidsperiod på 5-8 år för den kompetensuppbyggnad som krävs för att detta nya område skall vara helt etablerat i landet.

I *Island* har helt nyligen bildats ett "College of Arts" med syfte att på lång sikt bygga upp en utbildning i samarbete mellan de olika konstarterna.

Sammanfattningsvis kan konstateras,

att diskussionerna om konstnärlig forskarutbildning delvis löper parallellt – och under inflytande av varandra – i Sverige, Norge och Danmark, och att Finlands försprång ofta nämns som modell. Flera högskolor som inlett forskarutbildning har också bildat egna kontaktnät för undervisning och handledning med motsvarande institutioner i bl.a. Storbritannien, USA och Nederländerna. Visst samarbete förekommer också med de tekniska högskolorna, fr.a. ämnesområdet arkitektur, på resp. universitetsort. Det svenska Vetenskapsrådets bidrag till "kollegier" (nätverk) och projekt inom området saknar dock motsvarigheter i de andra nordiska länderna.

att konstnärlig forskarutbildning och examen – i någon form och under olika benämningar – sannolikt kommer att införas också i Sverige, Norge och Danmark under de närmaste åren, med referenser bl.a. till den internationella utvecklingen och inhemska konkurrenskraft. (För ytterligare bakgrundsteckning och argument hänvisas till rapporten "Handslag, famntag, klapp eller kyss?")

att 53 studerande avlagt konstnärlig doktorexamen i Norden (Finland 50, Norge 2, Danmark 1) t.o.m. 2002. Endast ca hälften av avhandlingarna är s.k. praktik- eller projektbaserade, d.v.s. består av såväl en vetenskaplig text som artefakt, performance, utställningar eller annan konstnärlig produktion.

att 220 konstnärliga doktorander i dag är antagna vid nordiska högskolor och universitet (majoriteten vid UIAH i Helsingfors).

att det inte råder konsensus bland de konstnärliga högskolorna om forskarutbildningens innehåll och examensarbetenas utformning, främst i frågor som rör relationen mellan vetenskapligt arbete (vetenskaplig text) och konstnärlig produktion (performance, "portfolio of works", artefakt etc.) och omfånget av resp. del.

att det föreligger ett stort behov av en målmedveten utveckling av ämnets egen "diskurs" på alla nivåer: (1) informationsutbyte, nyhetsbrev, texter, antologier, tidskrifter, konferenser etc., (2) fördjupade studier kring förhållandet mellan teori och praktik, (3) utveckling av dokumentationsformer, framställningssätt (format), medier, presentationsformer etc., (4) teoriutveckling för att konsolidera ämnet konstnärlig forskning som ett specifikt forskningsområde.

att behovet av kompetenta handledare är stort och kommer att bli akut om/när fler doktorandtjänster inrättas. Det kan tilläggas att handledarkompetens och –resurser nämns som en akilleshäl även i UK Council for Graduate Education (UKCGE):s rapport 2001. Denna rapport understryker även vikten av en minsta "kritisk massa" på

varje konstnärlig högskola med slutsatsen att ett doktorandseminarium inte bör omfatta färre än 10 studerande för att vara effektivt.

För de nordiska konstnärliga högskolorna är problemet både akut och känsligt. Flera högskolor har aviserat att de av ekonomiska skäl i första hand måste utgå från den fasta lärarstaben, även vid handledning inom nya områden. Resurserna för externa handledare, som i de flesta fall måste hämtas utanför Norden, är begränsade. Situationen är ”moment 22”-artad, eftersom det normalt förutsätts att den som handleder en doktorand eller forskare själv doktorerat eller är forskarutbildad inom området ifråga.

att en strategisk uppbyggnad av resp. högskolas infrastruktur och egna resurser på detta område följaktligen är särskilt angelägen under de närmast följande åren. I detta ingår såväl en genomtänkt *forskningsplan* eller –*strategi* som utbildning av handledare och lärare, uppbyggnad av bibliotek, nätverk, deltagande i internationella konferenser och annan kontaktverksamhet.

2. NORDISKA FORSKARKURSER

Utgångspunkten för ansökan var planläggning av en forskarfortbildningskurs efter den modell som framgångsrikt prövats inom andra discipliner, t.ex. området arkitektur (Se ”Millenioprogrammet”, subventionerat av NorFA). Vid samtalen med de olika högskolorna, fr.a. i Norge, stod det dock klart att behovet av en kurs för handledare är lika stort och egentligen en grundförutsättning för kvalificerad forskarutbildning vid resp. högskola.

Utifrån tänkta spin off-effekter av ett första samnordiskt möte på detta område vore alltså en kurs avsedd för handledare och lärare lämplig som ett första steg, eftersom dessa med sin institutionsanknytning kan förväntas ha lättare att upprätthålla permanenta kontakter med kollegerna i de andra länderna, inte bara inom det egna ämnet eller facket. Regelbundna kontakter, konferenser och ett elementär nyhetsbrev vore önskvärda följder av ett sådant första möte.

Rapporten utmynnar således i två alternativa förslag.

Förslag 1

Kurs för handledare i konstnärlig forskning

Utgångspunkt	Även om konsensus inte råder bland de nordiska högskolorna om artefakter som avhandling, bör en primär förutsättning för en progressiv uppbyggnad av själva ämnet ändå vara att <i>artefakter i någon form skall kunna ingå (och bedömas) som del av examensarbetet.</i> Detta hindrar givetvis inte att högskolor som förordar endera enbart artefakt eller enbart vetenskaplig text som godtagbart examensarbete ändå med fördel kan delta i kursen.
Målsättning	Förutom det kunskapsutbyte som förväntas av själva kursen bör gruppen också kunna bilda underlag för fortsatta kontakter inom Norden, möjligen också en bas för en mer fast sammanslutning och ett regelbundet informationsutbyte i form av t.ex. nyhetsbrev eller årliga konferenser.
Målgrupp	Handledare, lärare, forskningssekreterare m.fl. vid de konstnärliga högskolorna
Antal deltagare	15-25
Uppläggnings	Två kurstillfällen: en weekend under terminen (2 dagar) en sommarkurs (3-4 dagar)

Kommentar

Weekend-mötet under terminen bör innehålla

1. Utförliga presentationer av deltagarnas egen bakgrund (konstnärlig, vetenskaplig, praktisk) och av specifika problemställningar och frågor som kännetecknar det egna konstområdet och undervisningen vid den egna högskolan.
2. Ett antal keynote-föreläsningar inriktade på dels handledarsituationen, dels relationen mellan teori och praktik och samarbetet inom ett handledar-team.
3. Urval, diskussion och förberedelse av ett antal konkreta teman för sommarkursen.
4. Studieuppgifter i form av ett urval publicerade avhandlingar och works in progress från skilda konstområden fördelas för redovisning under sommarkursen.
5. Preliminära diskussioner rörande avhandlingarnas ”format” (presentations- och dokumentationsformer, språk, fiktiva-litterära inslag, medier, gemensamma avhandlingar etc.)

Sommarkursen (internat 3-4 dagar) bör innehålla

1. Keynote-föreläsningar och seminarier på avancerad nivå, förslagsvis koncentrerade till
 - översikt över aktuella konstriktningar
 - kunskaps- och begreppsbildning
 - den aktuella forskningsfronten (Storbritannien, Finland, USA, Australien)
 - praktisk metodik (”skrivkurs”)
 - tvärvetenskapliga arbetsmetoder
 - projektledning, teamwork
 - bedömningar av konstnärliga prestationer
2. Redovisningar av studieuppgifterna (fallstudier)
3. Bedömning av ett antal reella och fiktiva avhandlingsprojekt
4. Studiebesök (utställning, projekt, ateljé, studio etc. beroende på platsens utbud).

Medverkande vid kurserna

Kompetenta och erfarna handledare från de olika konstområdena, t.ex.

Fine Arts (Bildkonst)	Dr Judith Mottram, Loughborough University
Art & design	Dr. Michael Biggs, Univ. of Hertfordshire
Musik	Prof. Bengt Olsson, Göteborgs universitet
Dans/Teater	Prof. Pentti Paavolainen, Teaterhögskolan Helsingfors

Research basics & metodik	Docent Ken Friedman, Norges handelshögskole
Arkitektur /Design	Prof. Peter Ullmark, Chalmers Tekniska högskola
Konstteori	Lektor Carsten Juhl, Det kgl. Danske Kunstakademi
Design, designteori	Lektor Lisbet Svengren, Stockholms universitet
	Prof. Johan Olaisen, Handelshøgskolan Oslo
	Prof. Pierre Guillet de Monthoux, Stockholms universitet
	Dr David Durling, University of Staffordshire
	Docent Antti Ainamo, UIAH, Helsingfors
	Prof. Jan Verwijnen, UIAH, Helsingfors

Gästföreläsarna bör engageras att också leda ett *seminarium* i anslutning till föreläsningens tema.

(NB. Ovanstående namnlista är endast ett förslag; ingen av de nämnda har ännu kontaktats.)

Förslag 2

Kurs för forskarstuderande

Utgångspunkter

1. Kursens uppläggning bör vara så öppen att studerande inom alla konstyttringar har utbyte av innehållet; möjligheter finns att i vissa kursmoment dela gruppen i ”making” resp. ”performing” arts eller efter konstformer.
2. Förutsättningen är att artefakter (konstverk, föreställningar, konserter, utställningar, demonstrationer, ”portfolio of works” etc.) accepteras som del av avhandlingsarbetet – även om vissa högskolor formellt inte godtar detta.
3. Särskild vikt bör läggas vid diskussioner och rådgivning rörande examensarbetenas konkreta *utformning* (dokumentationer, språk, litterära-fiktiva inslag) och träning i *presentationer*.
4. Kursen berättigar till studiepoäng enligt resp. lands poängsystem.
5. Samtliga konstformer och frågeställningar som är aktuella för de studerande kan inte bli ämnen för föreläsningar och diskussioner. Ett förslag att diskutera är om kursen kan profileras med ett bestämt tema som ”applikation”, t.ex. *aktuellt (nutida) konstskapande med användning (eller inslag) av moderna elektroniska medier*. Det kan innebära att studerande med inriktning på t.ex. historisk uppförandepaxis, återskapande av äldre produktionstekniker etc. har mindre utbyte av kursen – men å andra sidan är behovet av teori- och metodutveckling störst när det gäller projekt med modern inriktning. Det gäller såväl de samtida konstyttringarnas estetik och relationer till tidshändelserna som presentationsformer och språk.

En sådan ”portal” kunde vara t.ex. ”*Allkonstverket i modern multimedialkonst*”, med möjliga länkar till samtliga konstarter, inklusive användningen av modern teknik.

Målgrupp	Forskarstuderande, antagna vid de konstnärliga högskolorna; lärare och handledare; i andra hand övriga kvalificerade studerande med intresse för forskarutbildning
Antal deltagare	15-30
Uppläggnig	Två kurstillfällen: a. en weekend under terminen b. en sommarkurs (3-4 dagar) samt däremellan ”Internet-kurs” (se nedan)

Weekend-mötet (2 dagar) under terminen bör innehålla

1. Utförliga presentationer av deltagarnas egen bakgrund (konstnärlig, vetenskaplig, praktisk) och av specifika problemställningar och frågor som kännetecknar det egna konstområdet och avhandlingsarbetet.
2. Ett antal keynote-föreläsningar, dels allmänt orienterande, dels koncentrerade på teori- och metodfrågor.
3. Urval, diskussion och förberedelse av ett antal konkreta teman för sommarkursen.
4. Studieuppgifter i form av ett urval publicerade avhandlingar och works in progress från skilda konstområden.
5. Preliminära diskussioner rörande avhandlingarnas ”format” (presentations- och dokumentationsformer, språk, fiktiva-litterära inslag, medier, gemensamma avhandlingar etc.)

Internet-kurs

Mellan weekend- och sommarkurserna erbjuder den arrangerande högskolan en ”**Internet-kurs**” (hemsida och diskussionslista), där ett tematiskt urval av keynote-föreläsningar och uppsatser publiceras och diskuteras fortlöpande. Innehållet i Internet-kursen måste då anpassas att fungera som förberedande texter inför själva sommarkursen och kan med fördel behandla både tekniskt-praktiska ting och avancerade vetenskapsteoretiska inlägg.

En diskussionslista inom område ”Art Research” finns redan, administrerad av doktoranden Arne Kjell Vikhagen, Göteborgs universitet:

<http://chalmers.se/mailman/listinfo/artresearch>
E-post (anmälan): ArtResearch@listschalmers.se

Sommarkursen (internat 3-4 dagar) bör innehålla

1. Keynote-föreläsningar och seminarier på avancerad nivå, förslagsvis koncentrerade till

- översikt över aktuella konstriktningar
- kunskapstraditioner, kunskapsutveckling, spec. inriktad på konstformerna
- den aktuella forskningsfronten (UK, Finland, USA, Australien)
- praktisk metodik ("skrivkurs")
- tvärvetenskapliga arbetsmetoder

2. Redovisningar av studieuppgifterna (fallstudier)

3. Studiebesök (utställning, projekt, ateljé, studio etc. beroende på platsens utbud).

Medverkande vid kurserna

Se ovan under förslag 1, samt:

Arkitektur	Anders Gammelgaard, Århus universitet
	Jörgen Dehs, Århus universitet
Tvärestetiska studier	Morten Kyndrup, Århus universitet
Design Research	Richard Buchanan, Carnegie Mellon University
	Torsten Weimarck, Lunds universitet
Litteratur	Hans Ulrich Gumbrecht, Stanford University
Modern konst	Ingela Lind (Dagens Nyheter)

3. ALLMÄNNA KOMMENTARER

Språk under kurserna

Den allmänna uppfattningen bland de finländska universiteterna är att de finska studenterna i varierande grad kan följa samtal och föreläsningar på svenska men däremot inte på danska eller norska. Det gemensamma språket under kurserna måste därför vara *engelska*, såvida inte de individuella språkkunskaperna hos dem som de facto kommer att delta medger andra lösningar. Sett ur ett internationellt perspektiv är det värdefullt om de forskarstuderande tränar presentationer på engelska på ett tidigt stadium, vilket också förutsätter goda språkkunskaper och eventuell professionell hjälp med översättningar.

I den mån även baltiska lärare och studerande kommer att inbjudas till nätverk och kurser blir engelskan det självklara språket.

Allmän eller specialiserad inriktning

Som redan antytts varierar de olika högskolornas (och konstområdenas) inställning till värdet av kurser som är gemensamma för alla konstområden. Några menar att det finns tillräckligt med allmänna (teoretiska och metodiska) frågor för att motivera att kursprogrammen riktas till samtliga högskolor; andra vill understryka sin egenart och behovet av att få sina specifika frågor tillgodosedda för att över huvud taget vilja delta.

Det är rimligt att en handledarkurs utformas med sikte på samtliga konstarter och att en sådan första sammankomst också diskuterade denna problematik inför en följande forskarfortbildningskurs. En gränslinje tycks gå mellan "making" och "performing" disciplines, d.v.s. bildkonst, design, konsthantverk å ena sidan och teater, dans, musik å den andra. Min uppfattning är dock att en sådan gränsdragning i alltför hög grad utgår från traditionella ämnen eller avdelningar inom högskolorna och att ett växande antal konst- och utbildningsprojekt kommer att omfatta både "making" och "performing" arts, t.ex. multimedia, föreställningar av typ allkonstverk etc.

För närvarande finns dessutom väl fungerande nordiska samarbeten mellan högskolor inom de enskilda konstformerna, t.ex. på musik- och teaterområdet. Dessa nätverk borde med fördel kunna fortsätta att fungera som ämnesspecifika mötesplatser, medan behovet av fortbildning och nätverk inriktat på *gemensamma forskningsfrågor* kvarstår och kommer att öka.

Sammanfattning

Mitt intryck efter de informationer jag fått i Danmark, Finland, Norge och Sverige är att intresset för gemensamma mötesplatser och fortbildningar är mycket stort. Inga principiella invändningar har rests mot förslagen.

Det nordiska samarbetet är önskvärt på fyra olika nivåer:

- ✘ *Fortbildning av handledare och lärare*
- ✘ *Fortbildning av doktorander och forskare*
- ✘ *Informationsutbyte*
(hemsidor, nyhetsbrev, works in progress, textantologi, etc.)
- ✘ *Uppbyggnad av permanenta samarbetsformer*
(nordisk förening, tidskrift, årliga konferenser)

4. EN PERSONLIG REFLEXION

De diskussioner som länge förts i Storbritannien, delvis också i Finland, om vad ”konstnärlig forskning” egentligen innebär och hur området skall definieras, torde vara rätt väl kända vid det här laget. Det allmänna intrycket är att de inte lett till någon större klarhet; en följd av detta är att man i Storbritannien ”växlar spår” och övergått till att diskutera kunskap och kunskapsbildning inom det konstnärliga området. (Detta var också huvudtemat vid den andra konferensen i ”Practice-based research” vid University of Hartfordshire sommaren 2002.)

Här föreligger alltså en rätt lång – men inte särskilt väldokumenterad och lättillgänglig – diskussion kring detta nya forskningsfält, som alltjämt pendlar mellan traditionella, vetenskapliga krav och konstarnas egna villkor. Alltför ofta väljs pragmatiskt en försiktig modell, som syftar till att tillfredsställa båda områdena – vetenskapen och konsten – med resultat att examensarbetena inte är särskilt innovativa eller nyskapande, varken på den konstnärliga eller vetenskapliga ”planhalvan”. Om examensarbeten och forskningsprojekt stannar vid försiktiga kompromisser av detta slag eller kommer att domineras av reflexioner kring den individuella konstnärliga processen uppfylls inte heller de – med rätta – stora förväntningar som ställs, fr.a. från naturvetare och teknologer, på konstruktiva och förlösande samarbeten. I det avseendet har alltså de konstnärliga utbildnings- och forskningsprojekten en viktig uppgift att fylla inom de universitet som de i de flesta fall tillhör.

De forskningsinstitutioner som nu byggs upp i Danmark, Norge och Sverige – och den utveckling som är inledd i Finland – antyder att det borde finnas möjligheter att ge den konstnärliga forskningen en speciell och tydlig nordisk profil. En sådan behöver inte kopiera anglo-amerikanska förebilder utan kan undersöka och utveckla den *syntes*, den unika mötesplats som ligger i skärningspunkterna mellan konst, vetenskap och teknik. Den kan dessutom bygga på det historiska arv som redan är ett ”nordiskt emblem” i form av konsthantverk, design och bildkonst. Först om det konstnärliga forskningsområdet självt systematiskt arbetar på att formulera och utveckla sin egen diskurs, sitt eget paradigm, kan det få erkännande och respekt från de hittills rätt skeptiska grannarna inom Akademia.

Etablerandet av ett nytt forskningsfält och dess teoribildning går inte snabbt, det kan dröja fem eller tio år, och avgörande för framtiden är om den grund som läggs i dag blir stabil och bygger på kloka överväganden. Den kritiska massan vid de enskilda högskolorna i Norden är ännu så liten att ett organiserat samarbete mellan länderna och konstområdena är nödvändiga. Men detta förutsätter också att de enskilda skolorna, medan denna kompetens byggs upp, åtminstone tillfälligt omprövar och tonar ner den image av total autonomi, rivalitet och unika profil som märks på många håll.

REFERENSER

Dunin-Woyseth, Halina: "The 'Millenium Programme': Loking back, looking forward." *Nordisk arkitekturforskning* nr 2, 2002.

Karlsson, Henrik: " *Handslag famntag klapp eller kyss?*" *Konstnärlig forskarutbildning i Sverige*. SISTER, Stockholm 2002.

Research Training in the Creative & Performing Arts & Design, UK Council for Graduate Education, 2002.

BILAGOR

1. Sändlista

2. Konstnärlig doktorsexamen i Norden per jan. 2003 [statistik]

Sändlista

Bilaga 1.

Danmark

Danmarks Designskole	Köpenhamn
Det Kgl. Danske Kunstakademi	Köpenhamn
Kulturministeriets forskningsudvalg	Köpenhamn

Finland

Bildkonstakademin	Helsingfors
Sibelius-Akademin	Helsingfors
Konstindustriella högskolan (UIAH)	Helsingfors
Teaterhögskolan	Helsingfors
Lapplands universitet (Konstnärliga fakulteten)	Rovaniemi
Tammerfors universitet (Teatervetenskap)	Tammerfors

Norge

Norges musikkhøgskole	Oslo
Statens håndverks- og kunstindustriskole	Oslo
Kunsthøgskolen	Bergen
Arkitektshøgskolen	Oslo
Kunsthøgskolen	Oslo
Norges teknisk-naturvitenskaplige universitet (Design)	Trondheim

Sverige

Danshögskolan	Stockholm
Dramatiska Institutet	Stockholm
Konstfack	Stockholm
Kungl. Konsthögskolan	Stockholm
Kungl. Musikhögskolan	Stockholm
Operahögskolan	Stockholm
Teaterhögskolan	Stockholm
Göteborgs universitet (Konstnärliga fakulteten)	Göteborg
Musikhögskolan	
Högskolan för design och konsthantverk	
Högskolan för teater, opera & musikal	
Högskolan för fotografi och film	
Konsthögskolan Valand	
Lunds universitet	
Musikhögskolan	Malmö
Konsthögskolan	Malmö
Teaterhögskolan	Malmö
Luleå tekniska högskola	
Musikhögskolan	Piteå
Teaterhögskolan	Luleå
Umeå universitet	
Designhögskolan	Umeå
Konsthögskolan	Umeå
Örebro universitet	
Musikhögskolan	Örebro
Karlstads universitet	
Musikhögskolan	Ingesund
Malmö högskola	
Konst, kultur och kommunikation (K2)	Malmö
Interaktiva institutet	Stockholm
Chalmers tekniska högskola	Göteborg
Chalmers MediaLab	
Lärrarhögskolan	Stockholm
Forskarskolan Estetiska lärprocesser	

Konstnärlig doktorsexamen i Norden

Per jan. 2003

Bilaga 2.

	<i>Avlagt doktorsexamen</i>	<i>Antagna doktorander</i>
<i>Finland</i>		
Sibelius-Akademien (Dr. i musik)	21	16
Bildkonstakademien (Dr. i bildkonst)	1	7
Teaterhögskolan (Dr. i teater resp. dans)	9 (3) A	10
UIAH (Dr. i konst)	20 (3) A	137 (40) A
<i>Sverige</i>		
Musikvetenskap, Göteborgs univ.	13 B	10 B
Konstnärliga fakulteten, Göteborg	-	15
Forskarskolan Estet. lärprocesser, Sthlm	-	8
Konsthögskolan, Malmö	-	2
Teaterhögskolan, Malmö	-	1
Musikhögskolan, Malmö	-	3
Musikhögskolan, Piteå	-	1
<i>Norge</i>		
Norges musikkhøgskole, Oslo	1	9 B
Arkitektshøgskolen i Oslo	1	4 C
”Kunstnerisk kompetanseutviklingsprogram”	6 D	
<i>Danmark</i>		
Syddansk universitet, Odense (musik)	1	-
S:a	66	Ca 225

A. Siffor inom parentes avser avhandling med konstnärlig/projektbaserad inriktning.

B. Fil.dr.-examen med konstnärlig-kreativ inriktning.

C. Vetenskaplig dr.examen (artefakt/konstnärlig produktion inräknas ej i avhandlingen).

D. 6 ”stipendiattillinger” för konstnärlig utveckling (utan specifika forskningskrav) under 3 år, fördelat på de konstnärliga högskolorna från 2003.

TIDIGARE ARBETSRAPPORTER/WORKING PAPER

- 2001:1 Alexander Kanaev & Albert Tuijnman : *Prospects for Selecting and Using Indicators for Benchmarking Swedish Higher Education*
- 2001:2 Lillemor Kim, Robert Ohlsson & Ulf Sandström : *Kan samverkan mätas? Om indikatorer för bedömning av KK-stiftelsens satsningar*
- 2001:3 Jenny Beckman, Mats Brenner, Olle Persson & Ulf Sandström : *Nya arbetsformer inom diabetesforskning – studier kring en nätverkssatsning*
- 2001:4 Ulf Sandström : *Om den svenska arkitektur-, bostads- och stadsbyggnadsforskningens karaktär*
- 2001:5 *Verksamhetsberättelse 1999-2000, Föreningen för studier av forskning och utbildning*
- 2001:6 *Kunskapssystem i förändring, Verksamhetsprogram 2001-2003*
- 2001:7 Martin Meyer : *Science & Technology Indicators Trapped in the Trippel Helix?*
- 2001:8 Bo Persson : *Reluctant Agencies : Sectorial Agencies and Swedish Research Policy in the 1980s*
- 2002:9 Sverker Sörlin: *Cultivating the Places of Knowledge*
- 2002:10 Lillemor Kim: *Masshögskolans paradoxer – fem inlägg i den svenska högskoledebatten*
- 2002:11 Henry Etzkowitz: *The Triple Helix of University - Industry - Government : Implications for Policy and Evaluation*
- 2002:12 PREST, University of Manchester: *A Comparative Analysis of Public, Semi-Public and Recently Privatised Research Centres*
- 2002:13 Maria Wikhall: *Culture as Regional Attraction : Migration Decisions of Highly Educated in a Swedish Context*
- 2002:14 Göran Friberg: *Svenska Tekniker 1620-1920 : Om utbildning, yrken och internationell orientering*
- 2002:15 Hans Löf & Almas Heshmati: *The Link Between Firm Level Innovation and Aggregate Productivity Growth : A Cross Country Examination*
- 2002:16 Sverker Sörlin: *Fungerar forskningsystemet?: Några strategiska frågor för strategisk forskning*
- 2002:17 Tobias Harding, Ulf Sandström, Sverker Sörlin & Gella Westberg: *God avkastning på marginellt risktagande? Bidrag till en utvärdering av nordiskt forskningssamarbete inom ramen för NOS.*
- 2002:18 Ingrid Schild & Sverker Sörlin: *The Policy and Practice of Interdisciplinarity in the Swedish University Research System*